

⁷ For ingen av oss lever for seg selv, og ingen dør for seg selv. ⁸ Om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til. ⁹ Det var derfor Kristus døde og ble levende igjen, for at han skulle være Herre over både levende og døde.

Da jeg var liten gutt, døde min morfar. Jeg hadde et nært forhold til ham hele min barndom. Jeg husker ham som en leken og veldig snill mann. Han elsket å være sammen med oss barna, og han tok oss ofte med på turer i traktoren sin og i båten sin. Fordi morfar viste meg så mye godhet, var jeg svært glad i ham.

Morfars død ble mitt aller første møte med dyp sorg. Den første tiden, husker jeg, var det ikke helt klart for meg at han var død. Men etter en tid rammet sorgen mitt lille barnesinn, og det gikk opp for meg at jeg aldri ville møte ham igjen. Ingen flere turer i traktoren. Jeg kunne aldri få sitte på hans fang igjen. Ikke mer latter – ikke mer tøys eller lek. Da dette faktum slo inn meg, var det som om en slags lammelse rammet kroppen min. Jeg forstod ikke hva det var, men Det gjorde vondt. Utrolig vondt.

Døden er vond, fordi døden er så endelig. Ingen ord – ingen handlinger – ikke penger – ikke makt – kan bringe en død person tilbake til livet igjen. Døden gjør oss stumme og er stum -sier den tyske teologen Eberhard Jüngel. Vi kan ikke forhandle med den, vi kan ikke snakke med den – eller overtale den.

Derfor er Menneskelivet som blomstene på marken, sier Jüngel videre. Når vi går på marken og kjenner duften fra blomstene og ser alle de nydelige fargene, gir de oss masse glede og fryd. Men så, plutselig, fra det ene øyeblikket til det andre er de borte og alt er forbi. Slik er også livet – det blomstrer en tid, men det tar også slutt.

Men det finnes likevel et håp – selv i møte med et fenomen som ingen mennesker kan gjøre noe med. Dagens Bibeltekst har et vanvittig sterkt budskap i møte døden. Paulus sier altså: At enten vi lever eller dør, hører vi Herren til. Våre menneskelige liv, er forgjengelige. Vår jordiske eksistens tar slutt. Men det er, altså, likevel noe som varer ved – og det er Guds nåde. Selvom vi dør, så hører vi Gud til.

Jesus er Herre over levende og døde, sier Paulus videre. Det betyr: Døden er overvunnet av Jesus. Det er jo helt utrolig. Det finnes ingen andre i hele verden enn Jesus som kan gi en slik trøst i møte med døden. Ingen livsfilosofier, ingen vitenskapsmenn, ingen presidenter eller konger – kan gi mennesker et sant håp om liv etter døden. Men Jesus kan det. Budskapet om den tomme graven, gir oss mennesker et håp om at døden ikke har siste ord over våre liv.

Sorgen over min morfar, kan jeg huske ble etter hvert vendt til et håp. Jeg lærte på søndagsskolen i Vestby kirke i Akershus, at Jesus hadde stått opp fra døden og at vi derfor kan få evig liv. Kan jeg da få møte morfar igjen, spurte jeg min søndagsskolelærer? Ja, det kan du, svarte hun. Det er det kristne påskehåpet.